

«Ստորագրութիւն Էջմիածնի և հինգ զաւառացն Արարատայ»
գրուածոց երկրորդ հատորի մէջ 1842. յերես 380, յօդուած 614.
այսչափ միայն գրէ.

«Արձանագիր տաճարի վանացն Սաղիան գեղջ, որ մերձ
ի քաղաքին Շամախի, գրեալ ի ճակատ բեմին սեղանոյ»:

«Արդ ես մեղապարտս ի ծնունդս եկեղեցւոյ
Կրկոս (Թերեւս Կիրակոս) պիտակ վարդապետ բը-
նիկ յերկրէն Աղուանից ի գեղջէն Սաղիանու շնոր-
հօք և ողորմութեամբ Աստուծոյ ետու շինել զե-
կեղեցիս վայելչակերտ յանուն սրբոյն Ստեփաննոսի
նախավկային ի ՌՇԹ (1660 թուին) ի Հայրապե-
տութեան սուրբ Էջմիածնի Տեառն Յակոբայ և ի
կաթուղիկոսութեան սուրբ Գանձասարայ Տէր Պետ-
րոսի, զոր և աղերսեմ զհանդիպողդ յիշել զիս և
զՏէր Ղազարն հոգաբարձու վանիցս, և զամենայն
աշխատաւորս սորին, որք յիշեն, յիշեալ լիցին
առաջի Աստուծոյ, ամէն: ¹⁾».

¹⁾ Ի հիսիսային որմն տաճարին արտաքուստ.

«Նորոգեցաւ հիւսիսային կողմն տաճարիս հան-
դերձ գլխի սալիւքն՝ աշխատանօք առաջնորդ Ոսկան

կազմակերպելու բացելու և հաստատելու՝ հրամանաւ նորաբաց Սինօղի սրբ-
ոյ Էջմիածնի, համաձայն 'ի 11 մարտի 1836 ամի հաստատուած ամենայն
Ռուսաց կայսր 'նիկօլայ Պաւլիօվիչից, կանոնադրութեան (պօլսօփէնիայի) կա-
ռավարութեան Հայաստանեայց եկեղեցւոյ, Կարգալ սինօղի և Շամախւոյ
կօնսիստորիայի պաշտօնական գրութիւնքն:

¹⁾ Այս արձանագրութեան քարի մի կտորը կայ միայն, քանի բաւուով
«Զկրկոս (Կիրակոս վարդապետ) ՌՃ. թվականութեան»: